

Sygn. akt: II K 245/20

PR 1 Ds (...)19

1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **Sędzia SR Aleksandra Marek-Ossowska**

Protokolant sekr.sąd. Sabina Głodek

w obecności prokuratora: ---

po rozpoznaniu dnia 22 marca 2021 r., 23 lipca 2021 r., 21 września 2021 r. i 5 listopada 2021 r.

sprawy

A. G. ur. (...) w S.

syna J. i Z. z domu R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 października 2019 w T. przy ul. (...) kierował po drodze publicznej pojazdem marki S. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie o godz. 14:07 wynik 0,86mg/l, II badanie o godz. 14:22 wynik 0,67mg/l, III badanie o godz. 14:46 wynik 0,66mg/l, IV badanie o godz. 14:59 wynik 0,93mg/l, V badanie o godz. 15:01 wynik 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk,

orzeka:

I. Oskarżonego **A. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk, w myśl art. 34 § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 43a § 2 kk, orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego poprzez zapłatę kwoty 5 000 (pięciu tysięcy) złotych, na rzecz (...) w W.;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk, orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 października 2019 roku;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk w zw. z art. 34 § 3 kk w okresie wykonywania kary zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) zł tytułem opłaty sądowej i obciąża poniesionymi wydatkami w części w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 245/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	A. G., ma 50 lat, jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu 16-letnią córkę, płaci alimenty w wysokości 800 zł. miesięcznie, ma wyższe	A. G. został oskarżony o to, że w dniu 6 października 2019 w T. przy ul. (...) kierował po drodze publicznej pojazdem marki S. o nr	

	<p>wykształcenie, pracuje dorywczo w Niemczech gdzie zarabia 1000-1200 Euro miesięcznie, nie był karany sądownie (k. 158), opinia sądowo-psychiatryczna, k. 30-32.</p>	<p>rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie o godz. 14:07 wynik 0,86mg/l, II badanie o godz. 14:22 wynik 0,67mg/l, III badanie o godz. 14:46 wynik 0,66mg/l, IV badanie o godz. 14:59 wynik 0,93mg/l, V badanie o godz. 15:01 wynik 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu)</p> <p>tj. o czyn z art. 178a § 1 kk,</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu 6 października 2019 r. o godzinie 13:00 rozpoczął się na S. (...) w T. (...) pomiędzy drużynami (...), a W. Ł.. A. G. przyjechał na ten mecz z B. gdzie zamieszkuje swoim samochodem marki S. i zaparkował na terenie zielonym przed bramą wjazdową. Stojący tam Policjant zwrócił mu uwagę, że nieprawidłowo parkuje jednak A. G. zaczął się z nim kłócić i stwierdził, że najpierw uda się na stadion, a najwyżej potem przeparkuje. Po wejściu spotkał kolegę S. L. i chwilę z nim rozmawiał i pił piwo. Po około 40 minutach podszedł do niego funkcjonariusz Policji i kazał mu przestawić nieprawidłowo zaparkowany pojazd. Podczas manewru cofania A. G. doprowadził</p>	<p>Notatki urzędowe, k. 1, 2;</p> <p>Protokoły badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami legalizacji, k. 3-7</p> <p>Kopia notatników służbowych, wraz z odpisem k. 177-184</p> <p>Akta sprawy oraz odpis wyroku w sprawie II W 6/20, k.199</p> <p>Zeznania świadków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - B. B., k. 196v, - S. L., k. 201 - D. P. (2), k. 203-203v, - K. S., k. 206-206v <p>Opinia sądowo-psychiatryczna, k. 30-32</p>		

do uszkodzenia pojazdu służbowego marki K., przy którym znajdowali się funkcjonariusze policji D. P. (1) i B. B.. Z uwagi na zaistniałe zdarzenie policjanci wylegitymowali go i sprawdzili czy jest pod wpływem alkoholu, ponieważ urządzenie przenośne wykazało obecność alkoholu został wezwany patrol ruchu drogowego, który na miejscu przebadał A. G. urządzeniem alkotest D. (...), które wykazało o godz. 14:07 0,86mg/l, o godz. 14:22 0,67mg/l i o godz. 14:46 0,66mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie A. G. został przewieziony na Komisariat Policji na ul. (...) gdzie wykonano dwa pomiary urządzeniem stacjonarnym, które o godz. 14:59 wykazało 0,93mg/l, a o godz. 15:01 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W trakcie całej interwencji A. G. zachowywał się wulgarnie, arogancko, lekceważąco, powoływał się na znajomości w Komendzie Miejskiej Policji w T.. Za używanie słów wulgarnych w miejscu publicznym został ukarany mandatem karnym, zaś za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 23 ust. 1 punkt 3 ustawy z 20 czerwca 1997 Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2018.1990 j.t. ze zm.) wyrokiem nakazowym z dnia 27 marca 2020 r., w sprawie

<p>II W 6/20 wymierzono mu karę nagany.</p> <p>W toku postępowania przygotowawczego dopuszczono dowód z opinii zespołu biegłych psychiatrów, którzy po przeprowadzeniu badania A. G. stwierdzili, że nie jest on upośledzony umysłowo, jednak rozpoznali zaburzenia osobowości, zespół zależności alkoholowej w trakcie terapii oraz CHAD w wywiadzie. W inkryminowanym czasie rozumiał on znaczenie swoich czynów i mógł pokierować swoim postępowaniem.</p>			
<p>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
		<p>Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania wszystkich świadków, którzy zeznawali w niniejszej sprawie. Funkcjonariusze policji D. P. (1) i B. B. zrelacjonowali jedynie, że kiedy stali przy swoim pojeździe służbowym podszedł do swojego pojazdu oskarżony, wsiadł i cofając uderzył w ich pojazd. Okoliczność ta została przesądzona w sprawie II W 6/20. Ponadto podali, że po zdarzeniu przebadali oskarżonego urządzeniem, które wykazało obecność alkoholu w wydychanym powietrzu i w związku z tym wezwali patrol ruchu drogowego, który następnie wykonywał dalsze czynności z oskarżonym. Żaden z tych świadków nie przypominał sobie by któryś z funkcjonariuszy polecił oskarżonemu przeparkowanie pojazdu. K. S. z ruchu drogowego podał jedynie, że okoliczności sprawy zrelacjonowali mu policjanci, którzy byli bezpośrednimi świadkami nieprawidłowego manewru cofania oraz potwierdził wykonywanie kilkukrotnych badań zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu zarówno na miejscu</p>	

zdarzenia, jak i na komisariacie, na okoliczność których sporządzone stosowne protokoły i wydruki.

Zeznania tych świadków znajdują pełne potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, w postaci protokołów i notatek służbowych, które nie budzą wątpliwości co do swojej wiarygodności i nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Na wiarę zasługują również zeznania świadka **S. L.**, który potwierdził, że oskarżony zamówił sobie piwo i jedynie przez chwilę ze sobą rozmawiali, a następnie świadek odszedł do innych znajomych. Potwierdził, że później, już po powrocie do domu po meczu zadzwonił do niego oskarżony z prośbą o zabezpieczenie samochodu i kluczyków.

Nie budziła również wątpliwości co do swojej wiarygodności **opinia sądowo-psychiatryczna**, bowiem została sporządzona po przeprowadzeniu stosownego badania przez specjalistów posiadających wiedzę fachową z zakresu psychiatrii.

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego jedynie w zakresie w jakim przyznał się do winy, natomiast pozostałe jego depozycje zmierzały jedynie do umniejszenia swojej winy i cechowały się wewnętrzną niespójnością.</p> <p>W toku postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 19), natomiast przed sądem przyznał się, jednak podnosił, że przestawiał pojazd ponieważ mu to polecono (k.200v). Przede wszystkim należy podkreślić, że jeśli tak było, oskarżony wiedząc, że spożywał wcześniej alkohol powinien poprosić by zrobił to któryś z jego kolegów, którzy przebywali na stadionie, jak bowiem wynika z zeznań S. L., nie spożywał on alkoholu i po zdarzeniu zabezpieczył pojazd A. G., k. 8. Ponadto z zeznań</p>	

D. P. (1) i B. B. nie wynikało, że to oni polecieli mu tę czynność, wobec czego trudno uznać, że oskarżony znajdował się pod jakimś przymusem. Na uwagę zasługuje również korelacja czasowa pomiędzy przybyciem na stadion, a czasem pierwszego badania trzeźwości oskarżonego. Mecz rozpoczynał się o godzinie 13:00, a już o godzinie 14:00 oskarżony miał w wydychanym powietrzu 0,87 mg/l alkoholu i w następnych badaniach wartości te rosły by o godzinie 15:01 osiągnąć poziom 0,93 mg/l. Trudno zatem podzielić twierdzenie oskarżonego, że jeśli wypije piwo to na koniec meczu nic nie będzie miał we krwi. W dalszej części wyjaśnień oskarżony zreflektował się i stwierdził, że przyjechał również spotkać się z kolegami i chciał z nimi pojechać do miasta nie swoim samochodem. Biorąc pod uwagę ilość alkoholu, oscylującą około 2 promili, jaką oskarżony miał o godzinie 15:00 należałoby uważać, że powinien tego dnia w ogóle nie kierować samochodem, zaś z jego wyjaśnień wynika, że miał zamiar wrócić do swojego miejsca zamieszkania w B.. Nadto zastanawiające jest to, że w przeciągu niespełna 40 minut (wówczas doszło do zdarzenia przed stadionem) oskarżony

wprawił się w stan nietrzeźwości, który o godzinie 14:00 wyniósł aż 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś według jego wyjaśnień wypił dwa, trzy piwa.

Wszystkie te okoliczności sprawiły, że Sąd nie podzielił stanowiska obrońcy, iż w niniejszej sprawie należy zastosować instytucję warunkowego umorzenia postępowania, którą należy stosować jedynie w szczególnych przypadkach, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne i przemawia za tym postawa oskarżonego. Oskarżony jest osobą głęboko uzależnioną od alkoholu, o czym świadczy opinia sądowo-psychiatryczna oraz karty informacyjne leczenia szpitalnego (k. 33, 34), na miejscu zdarzenia zachowywał się w sposób arogancki, a prezentowana skrucha podczas postępowania sądowego nie była szczera, a żal wynikał nie tyle z faktu popełnienia przestępstwa, ile z konieczności poniesienia konsekwencji prawnych. Problemy oskarżonego wynikają bowiem z jego uzależnienia od alkoholu, a nie z faktu ujawnienia popełnionego przez niego przestępstwa.

3. **PODSTAWA
PRAWNA WYROKU**

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Wobec powyższego okoliczności sprawy jak i wina oskarżonego nie budziły żadnych wątpliwości. Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona występkę opisanego w art. 187a § 1 kk.</p> <p>Art. 178a § 1 kk stanowi, iż „kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.” Przedmiotem ochrony art. 178a k.k. jest bezpieczeństwo w komunikacji, a w konsekwencji życie i zdrowie człowieka oraz mienie. Strona podmiotowa przestępstwa określonego w art. 178a k.k. polega na umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego.</p>			

Sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem polegającym na poruszaniu się w ruchu lądowym jako kierujący samochodem osobowym, w stanie nietrzeźwości zrealizował opisane wyżej znamiona. W chwili zdarzenia oskarżony prowadził pojazd będąc nietrzeźwym. Zgodnie z zawartą w kk definicją legalną stanu nietrzeźwości (art. 115 § 16 pkt 2) zachodzi on wówczas, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W przedmiotowej sprawie sprawca bezsprzecznie przekroczył tę granicę, albowiem podczas przeprowadzonego u niego tuż po zdarzeniu badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu ustalono, iż o godz. 14:07 miał 0,86mg/l, o godz. 14:22 0,67mg/l, o godz. 14:46 0,66mg/l, o godz. 14:59 wynik 0,93mg/l i o godz. 15:01 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie może więc budzić wątpliwości, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona z art. 178a § 1 kk. Oskarżony miał świadomość, iż pozostawał pod wpływem alkoholu, gdyż tego dnia spożywał alkohol.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, na mocy art. 178 a § 1 kk sąd wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodząca sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego. Natomiast jako okoliczności obciążające sąd poczytał wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, determinowanych w głównej mierze wysokością stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego. Należało również wziąć pod uwagę, iż oskarżony zdecydował się prowadzić samochód pomimo wcześniej spożytego alkoholu i tym samym, jako osoba posiadająca odpowiednie doświadczenie życiowe powinien w ogóle zaniechać prowadzenia pojazdu mechanicznego. Dlatego też Sąd nie mógł tracić z pola widzenia faktu, iż oskarżony stanowił realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu, bowiem tylko dzięki wykonaniu nieprawidłowego

manewru cofania nie spowodował w późniejszym czasie większych szkód. Oskarżony godził w dobro o niekwestionowanej wartości, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Warto podkreślić, że jego ogromne znaczenie społeczne wynika nie tylko z przepisów prawa, ale przede wszystkim z realiów życia codziennego, dostarczających licznych przykładów na to, że brak rozwagi wśród kierowców stanowi coraz częściej przyczynę tragedii o skutkach niemożliwych do odwrócenia. Znaczenie bezpieczeństwa na drodze rośnie wprost proporcjonalnie do rozwoju technicznego wyrażającego się m.in. udoskonalaniem parametrów i osiągow pojazdów mechanicznych, ich dostępnością oraz stale wzrastającym natężeniem ruchu. Tym bardziej więc konieczna jest dbałość o to, by zasady poruszania się po drogach publicznych nie ustępowały miejsca bezmyślności. Sąd uznał więc, że waga obowiązków kierowcy, które naruszył była bardzo duża.

Jednocześnie sąd uznał, iż w stosunku do A. G. można wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną i orzekł karę o charakterze wolnościowym. Sąd wziął pod uwagę dotychczasowy

ustabilizowany tryb życia oskarżonego oraz jego wcześniejszą niekaralność. Zdaniem Sądu reakcja karna w postaci kary ograniczenia wolności z pracy na cele społeczne będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary i jednocześnie będzie stanowiła odpowiedni impuls do przestrzegania porządku prawnego.

Nadto sąd, zobligowany treścią art. 42 § 2 kk, orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. W ocenie sądu wymiarzenie środka karnego w powyższym rozmiarze jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez A. G. czynu. Pozbawienie go możliwości prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat dodatkowo skłoni oskarżonego do refleksji nad swoim postępowaniem.

Ponadto, na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk w zw. z art. 34 § 3 kk, sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się w okresie próby od nadużywania alkoholu. Zdaniem Sądu, wobec oskarżonego, który zdecydował się na prowadzenie pojazdu po spożyciu alkoholu w

tym zakresie odniesie oczekiwany skutek w postaci przestrzegania porządku prawnego.

W ocenie Sądu orzeczone sankcje karne są dostosowane do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów, będą stanowiły dla oskarżonego dostateczną dolegliwość i w konsekwencji zrealizują cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd był również zobligowany, na mocy art. 43a § 2 kk, do zobowiązania oskarżonego do uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 5.000 zł. Powyższy środek karny mierza nie tylko do wzmocnienia represji karnej związanej z karą, lecz również uświadomienia sprawcy skutków mogących powstać w wyniku zdarzenia spowodowanego przez osobę naruszającą rażąco przepisy Ustawy prawo o ruchu drogowym, a do tej kategorii niewątpliwie należy zaliczyć osoby kierujące pojazdami w stanie nietrzeźwym. Zdaniem sądu w odniesieniu do oskarżonego zasadnym było orzeczenie świadczenia w wysokości 5.000 zł. Oskarżony osiąga z pracy dorywczej dochody w wysokości 1000-1200 euro miesięcznie, tym

<p>samym będzie w stanie uiścić świadczenie w powyższej wysokości.</p> <p>Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 października 2019 roku.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			

7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Mając na uwadze zapadłe w niniejszej sprawie rozstrzygnięcie Sąd, na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego 120 zł tytułem opłaty (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. 83.49.223 ze zm.) i obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie, tj. kwotą 70 zł. W ocenie Sądu będzie w stanie pokryć te należności bez uszczerbku dla własnych kosztów utrzymania</p>	
6. <i>1Podpis</i>		